

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/20/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215010694
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2215010694.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Jozefa Piknu, v trestnej veci proti obžalovanému V. U., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom H., pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 18.09.2019, č. k. 4T/175/2015-517, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.09.2020 v Trnave, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b), písmeno d) Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušuje.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

V. U. nar. XX.XX.XXXX v S., trvalé bydlisko
H. č. XXX, okres Šaľa,

uznáva za vinného, že

dňa 29.06.2015 v čase okolo 00.15 hod. v obci Dunajský Klátov č. 600, okres Dunajská Streda vnikol na riadne oplotený neuzamknutý areál jazdeckého klubu G. Y. - JK Czajlik ranč, sídlo Dunajský Klátov č. 33, okres Dunajská Streda, IČO 31 869 831, kde sa dostal do ubytovacej časti penziónu, následne použitím fyzického násillia vyrazil riadne zamknuté dvere izby č. XX, pri ktorých sa v dôsledku podozrivých zvukov idúcich z chodby v tom čase nachádzala R. Y., nar. XX.XX.XXXX, ktorú vyrazené dvere udreli do tvárovej časti hlavy a následne spadla zadnou časťou hlavy na dlažbu, následne vnikol do izby, kopal ju a bil päšťou po tvári a hlave, a týmto svojim konaním spôsobil poškodenej R. Y. zranenia a to otras mozgu, pomliaždenie a odreniny záhlavia, tváre, podvrtnutie krčnej chrbtice a pomliaždenia končatín s obvyklou dobou liečby do štyroch týždňov podľa znaleckého posudku, napokon pri odchode z izby zobral z peňaženky poškodenej 140 eur, čím jej spôsobil škodu vo výške 140 eur a jazdeckému klubu G. Y. - JK Czajlik ranč, sídlo Dunajský Klátov č. 33, okres Dunajská Streda, IČO 31 869 831 spôsobil škodu vo výške 1.273,77 eur poškodením dverí a zariadenia vyššie uvedenej izby č. XX,

t e d a

- neoprávnene vnikol do obydllia iného a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násillím,
- inému úmyselne ublížil na zdraví,

č í m s p á c h a l

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona, za použitia § 36 písmeno l), § 37 písmeno h), písmeno m), § 38 odsek 4, § 41 odsek 1, § 42 odsek 1 Trestného zákona k súhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 4 (štyri) mesiace a 29 (dvadsaťdeväť) dní.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušuje sa výrok o treste rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 13.03.2019, sp. zn. 2T/81/2018, právoplatného 18.03.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obžalovaný je povinný zaplatiť náhradu spôsobenej škody poškodeným R. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. G. č. XX vo výške 1.598,60 eur, G. Y. - JK Czajlik ranč, so sídlom Dunajský Klátov č. 33, IČO: 31 869 831 vo výške 1.273,77 eur a Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s., Halenárska 22, Trnava, IČO: 35 937 874 vo výške 710,85 eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku poškodená G. Y. - JK Czajlik ranč, so sídlom Dunajský Klátov č. 33, IČO: 31 869 831, so zvyškom jej nároku na náhradu škody sa odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 18.09.2019, č. k. 4T/175/2015-517 bol obžalovaný V. U. uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“), ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 29.06.2015 v čase okolo 00.15 hod. v obci Dunajský Klátov č. 600, okres Dunajská Streda vnikol na riadne oplotený neuzamknutý areál jazdeckého klubu G. Y. - JK Czajlik ranč, sídlo Dunajský Klátov č. 33, okres Dunajská Streda, IČO 31 869 831, kde sa dostal do ubytovacej časti penziónu, následne použitím fyzického násillia vyrazil riadne zamknuté dvere izby č. XX, pri ktorých sa v dôsledku podozrivých zvukov idúcich z chodby v tom čase nachádzala R. Y., nar. XX.XX.XXXX, ktorú vyrazené dvere udreli do tvárovej časti hlavy a následne spadla zadnou časťou hlavy na dlažbu, následne vnikol do izby, kopal ju a bil päšťou po tvári a hlave, pričom od nej násillím vynucoval vydanie peňazí, napokon jej z peňaženky, ktorú mala uloženú v predsieni pod zrkadlom zobral 140 eur a týmto svojim konaním spôsobil poškodenej R. Y. zranenia a to otras mozgu, pomliaždenie a odreniny záhlavia, tváre, podvrtnutie krčnej chrbtice a pomliaždenia končatín s obvyklou dobou liečby do štyroch týždňov podľa znaleckého posudku, ďalej jej spôsobil škodu vo výške 140 eur a jazdeckému klubu G. Y. - JK Czajlik ranč, sídlo Dunajský Klátov č. 33, okres Dunajská Streda, IČO 31 869 831 spôsobil škodu vo výške 1.273,77 eur poškodením dverí a zariadenia vyššie uvedenej izby č. XX.

Za to mu bol podľa § 188 odsek 1, § 38 odsek 4, § 37 písmeno m), § 42 odsek 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 odsek 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 13.03.2019, sp. zn. 2T/81/2018, právoplatného 18.03.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) bol obžalovaný zaviazaný k povinnosti uhradiť poškodenej R. Y. škodu vo výške 1.458,60 eur a 140 eur, G. Y. - JK Czajlik ranč škodu vo výške 1.273,77 eur (menovaná poškodená bola aj so zvyškom jej nároku na náhradu škody odkázaná na civilný proces) a poškodenej spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. škodu vo výške 710,85 eur.

Napadnutému rozsudku predchádzal rozsudok Okresného súdu Dunajskej Stredy zo dňa 27.09.2017, č. k. 4T/175/2015-362, ktorým bol obžalovaný V. U. uznaný za vinného z prečinu porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písmeno d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 29.06.2015 v čase okolo 00.15 hod. v obci Dunajský Klátov č. 600, okres Dunajská Streda vnikol na riadne oplotený neuzamknutý areál jazdeckého klubu G. Y. - JK Czajlik ranč, sídlo Dunajský Klátov č. 33, okres Dunajská Streda, IČO 31 869 831, kde sa dostal do ubytovacej

časti penziónu, následne použitím fyzického násilia vyrazil riadne zamknuté dvere izby č. XX, pri ktorých sa v dôsledku podozrivých zvukov idúcich z chodby v tom čase nachádzala R. Y., nar. XX.XX.XXXX, ktorú vyrazené dvere udreli do tvárovej časti hlavy a následne spadla zadnou časťou hlavy na dlažbu, následne vnikol do izby, kopal ju a bil päšťou po tvári a hlave a týmto svojim konaním spôsobil poškodenej R. Y. zranenia a to otras mozgu, pomliaždenie a odreniny záhlavia, tváre, podvrtnutie krčnej chrčtice a pomliaždenia končatín s obvyklou dobou liečby do štyroch týždňov podľa znaleckého posudku, a jazdeckému klubu G. Y. - JK Czajlik ranč, sídlo Dunajský Klátov č. 33, okres Dunajská Streda, IČO 31 869 831 spôsobil škodu vo výške 1.273,77 eur poškodením dverí a zariadenia vyššie uvedenej izby č. XX. Za to obžalovanému okresný súd uložil podľa § 194 odsek 2 Tr. zák. s použitím § 36 písmeno l), § 37 písmeno m), § 38 odsek 2 Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Tr. zák. okresný súd obžalovaného zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 odsek 1 Tr. por. obžalovaného zaviazal k povinnosti nahradiť poškodenej Mgr. R. Y. škodu vo výške 1.458,60 eur, poškodenej G. Y. - JK Czajlik ranč škodu vo výške 1.273,77 eur a Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s. škodu vo výške 710,85 eur.

Tento rozsudok bol v celom rozsahu zrušený uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.01.2018, č. k. 6To/125/2017-428 podľa § 321 odsek 1 písmeno a), b), c), f) Tr. por. a podľa § 322 odsek 1 Tr. por. bol vec vrátená okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd podľa § 28 Tr. por. pribral do konania tlmočníka z jazyka slovenského do jazyka maďarského a naopak. Obžalovaný po zákonných poučeníach uviedol, že zotráva na všetkých svojich doterajších výpovediach z hlavných pojednávani a zatiaľ k veci nemá čo dodať. Na hlavnom pojednávani bola vypočutá poškodená R. Y., ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že koncom júna 2015 po polnoci započula, že niekto chce vniknúť do izby apartmánu č. XX. Ona išla ku dverám a v tej chvíli dvere vyleteli a udreli ju do tváre. Ona spadla na podlahu, vtedy bola asi v bezvedomí, lebo sa prebrala až v izbe, kde ju obžalovaný začal biť po celom tele, po tvári päšťou a hádzal ju po izbe z jednej strany na druhú. Ona viackrát stratila vedomie. Obžalovaný preto ju obliat vodou a varoval ju, aby sa nebránila, lebo ju bude biť viac. Ona sa prebrala až ráno, nepamätala si na nič, postupne sa rozepamätala až v nemocnici. Celý apartmán bol rozbitý, všetky jej veci boli porozhadzované, mala vzadu rozbitú hlavu, pomliaždenie, modriny, potrhnutú krčnú chrčticu a otras mozgu. Liečila sa na rehabilitácii a 4 týždne na psychiatri. Keď ju obžalovaný napadol, kričal na ňu, hovoril jej, aby sa nebránila, nakoľko ona sa bránila. Obžalovaný od nej nič nežiadal, avšak zobral od nej peniaze. Peňaženku mala uloženú v kabelke v predsieni a ako to vyplýva z fotodokumentácie peňaženka je otvorená, leží na zemi a chýbajú z nej peniaze 140 eur. Útok obžalovaného trval dlhší čas, viac hodín. Obžalovaný ju obliat vodou, keď bola v bezvedomí, niekoľkokrát ju strhol, keď ona odpadla a potom v útoku pokračoval, hodil ju do fotelu a vytrhol jej nohy. Vtedy si buchla tak hlavu, že cítila krv na chrčte a spadla na kachličky. Bola poškodená celá izba, boli porozhadzované jej veci a všetko bolo od krvi. Obžalovaný keď ju napadol, jej nič nehovoril, len ju začal biť. Po útoku si pamätá už len chvíľu, keď sa prebrala a nevedela zdvihnúť hlavu na zemi. Bolo to v izbe ráno okolo 07.00 hod., keď tam bola sama. Vtedy zavolať matke a povedala jej, aby jej prišla na pomoc. Keď matka prišla na izbu povedala jej, že nevie čo sa stalo. Vtedy už bola pri vedomí, matka volala sanitku, prišla prvá pomoc a volali aj policajtov. Sanitka ju zobrala do nemocnice, lebo potrebovala infúzie. Policajti ju vypočuli v nemocnici v ten deň večer. V čase, keď ju sanitka zobrala do nemocnice nepamätala sa na to, čo sa stalo. Až postupne v nemocnici sa pamätala na to čo sa stalo. Jej pamäť po útoku sa rozvíjala postupne ako jej kládli otázky policajti. Ďalej uviedla, že si nepamätá, že po incidente telefonovala s obžalovaným, naposledy s ním telefonovala v deň predtým 28.06.2015 večer. Od útoku obžalovaného až do rána, keď sa prebudila presne si nepamätá čo sa stalo, keďže viackrát bola v bezvedomí a bola aj pri vedomí. Nevylučuje, že by počas tejto noci boli medzi ňou a obžalovaným nejaké telefonáty.

Zo znaleckého posudku znalca MUDr. Milana Zbořila z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia a traumatológia č. 50/2015 okresný súd zistil, že poranená R. U. - Y. dňa 29.06.2015 pri opisanej udalosti utrpela fyzické poranenia - úraz hlavy, otras mozgu, pomliaždenie a odreniny záhlavia, tváre, podvrtnutie krčnej chrčtice a pomliaždenia končatín. Po udalosti mala aj psychické problémy. Poranenia vznikli intenzívnymi tupými údermi, mohli údermi päšťou. Na končatinách mohli vzniknúť hematómy tlakom rúk útočníka a odrenina na záhlaví pri páde poranenej na zem. Za obvyklú dobu liečby pre fyzické poranenia odhadom znalec predpokladal dobu liečenia a PN od 29.06.2015 do 26.07.2015. Ďalšia doba PN je pre psychické problémy. Túto dobu liečenia a PN znalec považuje za plne primeranú, zahŕňa sústavnú liečbu s postupne ustupujúcimi ťažkosťami, obmedzeniami. Skutočne vzniknuté fyzické poranenia sa z

lekárskeho hľadiska hodnotia ako ľahké, nezanechajú hodnotiteľné trvalé následky. Bolestné za uvedené fyzické poranenia znalec určil na 1.458,60 eur.

Zo záveru znaleckého posudku znalkyne Mgr. Vladimíry Némethovej z odboru psychológia vyplynulo, že výpoveď poškodenej R. Y. možno považovať za vierohodnú, vierohodnosť jej výpovedí vzťahujúcich sa k udalosti je zachovaná. Je zachovaná všeobecná vierohodnosť jej výpovede a je zachovaná aj špecifická vierohodnosť jej výpovede. Menovaná je priemerne inteligentný jedinec, jej kognitívne funkcie sú zachované na veku primeranej úrovni, jej reality index je v poriadku. Poškodená nemá sklony skresľovať realitu, neboli u nej zistené sklony ku konfabuláciám.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu okresný súd zistil, že obhliadka bola vykonaná na Y. ranč Dunajský Klátov 600 dňa 29.06.2015 medzi 09.00 hod. a 12.20 hod. Na zemi v chodbe sa nachádzajú rozhádzané veci, kôš na bielizeň prútený, v ktorom je diera. Po ľavej strane koša na bielizeň na dlažbe sa nachádza biologická stopa označená číslom 5a. Tiež sa tu nachádza nočná košeľa so stopami krvi označená číslom 5b. Na podlahe sa nachádza peňaženka s osobnými dokladmi na meno R. U..

Okresný súd na záver skonštatoval, že po vyhodnotení všetkých dôkazov tak jednotlivo ako i v ich súhrne mal dostatočne za preukázané, že obžalovaný sa dopustil spáchania skutku, ktorý mu obžaloba kladie za vinu. Spáchanie skutku podľa názoru súdu po doplnení dokazovania bolo dostatočne preukázané výpoveďou poškodenej R. Y. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.09.2019, kedy poškodená podrobne, objektívne, konzistentne opísala udalosti zo dňa 29.06.2015, teda akým spôsobom obžalovaný na ňu zaútočil, spôsobil jej rôzne zranenia, podrobne sa vyjadrila aj k dĺžke samotného útoku, ku skutočnosti, že počas trvania útoku obžalovaného viackrát bola pri vedomí ako i v bezvedomí. Priamo obžalovaného usvedčila zo spáchania zločinu lúpeže v tom smere, že ona svoju peňaženku mala uloženú v kabelke v predsieni, pričom z vyhotovenej fotodokumentácie vyplynulo, že jej peňaženka bola otvorená a ležala na zemi a chýbajú z nej peniaze vo výške 140 eur. Tomu nasvedčuje aj zápisnica o obhliadke miesta činu, v ktorej je uvedené, že na podlahe izby č. XX sa nachádzala peňaženka s osobnými dokladmi na meno R. U., pričom v peňaženke žiadne peniaze neboli. Vierohodnosť výpovede poškodenej R. Y. bola preukázaná podľa názoru okresného súdu znaleckým dokazovaním, záverom znaleckého posudku znalkyne Mgr. Vladimíry Némethovej, ktorá medzi inými uviedla, že poškodená nemá sklony skresľovať realitu, neboli u nej explorované sklony ku konfabuláciám. Poškodená je schopná správne vnímať, pamätať a reprodukovať prežité udalosti. Vzhľadom na závery znaleckého dokazovania okresný súd nemal pochybnosť o vierohodnosti výpovede poškodenej, ktorá od začiatku jednoznačne usvedčila obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku.

Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný bol v minulosti osemkrát súdne trestaný, pričom niektoré jeho predchádzajúce odsúdenia už sú zahladené a hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený. Naposledy bol rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 13.03.2019, sp. zn. 2T/81/2018, právoplatným dňa 18.03.2019 odsúdený pre prečin nebezpečného vyhrážania k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 1 roka. U obžalovaného okresný súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, zistil však jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Tr. zák. Pri použití § 38 odsek 4 Tr. zák. do úvahy prichádzalo podľa názoru okresného súdu uloženie súhrnného trestu podľa § 42 odsek 1 Tr. zák. Trestná sadzba za zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Tr. zák. je stanovená od 3 do 8 rokov. Pri použití § 38 odsek 4 Tr. zák. okresný súd obžalovanému uložil súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom zvýšenej trestnej sadzby o 1/3-inu vo výmere 4 roky 8 mesiacov pri súčasnom zrušení výroku o treste rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 13.03.2019, sp. zn. 2T/81/2018 v súlade s ustanovením § 42 odsek 2 Tr. zák. Keďže obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku už bol vo výkone trestu odňatia slobody podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Tr. por. obžalovaného okresný súd zároveň zaviazal aj k náhrade spôsobenej škody pre poškodených R. Y. vo výške 1.458,60 eur z titulu bolestného a 140 eur z titulu vecnej škody, pre G. Y. z titulu poškodených vecí vo výške 1.273,77 eur a pre Všeobecnú zdravotnú poisťovňu a.s. vo výške 710,85 eur, ktorá škoda bola v trestnom konaní jednotlivými poškodenými riadne a včas uplatnená. Podľa § 288 odsek 2 Tr. por. súčasne poškodená G. Y. so zvyškom jej nároku na náhradu škody bola odkázaná na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil sám i prostredníctvom obhajcu. V odvolaní uviedol, že poškodená mala dôvod na to, aby zmenila svoju výpoveď pravdepodobne z dôvodu, že pred svojimi rodičmi tajila vzťah s obžalovaným a po útoku svojim rodičom nevedela vysvetliť, čo hľadal obžalovaný v noci v jej izbe. Obžalovaný sa na začiatku prípravného konania k spáchaniu prečinu porušovania domovej slobody priznal, avšak odmieta akékoľvek podozrenie z lúpeže a z ublíženia na zdraví. Tvrdil, že poškodená mu dávala peniaze dobrovoľne a dobrovoľne povedal otcovi poškodenej ako i jej sestre, že to bol on, kto bol u poškodenej v noci. Zdôraznil, že poškodená s ním po útoku niekoľkokrát volala, čo vyvracia jej výpoveď, že po útoku viackrát upadla do bezvedomia. Jej výpoveď je v rozpore s jej výpoveďou, v ktorej tvrdila, že svojej matke povedala, že si na nič nepamätá. Namietal, že orgány činné v trestnom konaní peňaženku ani nezaistili, nebola ani predmetom znaleckého skúmania, či sa na nej nachádzajú daktyloskopické stopy od obžalovaného. Namietal tiež, že aj keď poškodená nemá sklony skresľovať realitu, neznamená to, že ju nemôže skresľovať, ak to daná situácia vyžaduje. Načrtnol značné pochybnosti ohľadom vierohodnosti výpovede svedkyne O., pretože svedok nemá čo študovať zápisnicu o svojom výsluchu, ale svedok má hovoriť pravdu. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol, resp. navrhol, aby odvolací súd zmenil právnu kvalifikáciu skutku na prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písmeno d) Tr. zák. a obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby.

Obžalovaný v ďalšom podaní (č. I. 557 - 559) namietal, že nebol vypočutý taxikár, pretože on môže potvrdiť, že mal u seba peniaze. Opakovane uvádzal, že mal vzťah s poškodenu. Zarábal 1000 eur mesačne, mal pri sebe 200 eur a prečo by lúpil pre 140 eur. Navrhol vypočuť poškodenú, taxikára a svedka S.. Poukázal i na komunikáciu s poškodenu formou sms správ.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry, obhajca obžalovaného a splnomocnená zástupkyňa poškodenej R. Y.. Verejné zasadnutie sa konalo v neprítomnosti poškodenej strán, ktorí o termíne verejného zasadnutia boli riadne a včas upovedomení a v neprítomnosti obžalovaného, ktorý žiadal o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti (žiadosť obžalovaného zo dňa 19.09.2020). Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolaciemu súdu odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. K tomuto návrhu sa pripojila splnomocnená zástupkyňa poškodenej. Obhajca obžalovaného predniesol konečný návrh zhodne s písomným odôvodnením odvolania. Zároveň odvolací súd na verejnom zasadnutí zamietol návrh na doplnenie dokazovania obžalovaného, nakoľko tento návrh považoval za nedôvodný (poškodená v konaní vypočutá už bola a ďalší svedkovia neboli prítomní pri skutku).

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 odsek 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave podľa § 317 odsek 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Apelačným dôvodom zrušenia napadnutého rozsudku bola skutočnosť, že súd prvého stupňa nesprávne ustálil zistený skutkový stav veci, ktorý tak potom podradil pod nesprávnu právnu kvalifikáciu. Zistený skutok totiž nevykazuje znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Tr. zák.

V prvom rade je treba uviesť, že výpoveď poškodenej R. Y. aj odvolací súd hodnotí ako výpoveď dôveryhodnú. Jej výpoveď nebola ničím spochybnená, aj keď obžalovaný sa o to snažil celé trestné konanie.

Ďalej treba uviesť, že poškodená na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.09.2019 (č. I. 512) jednoznačne uviedla, že obžalovaný od nej nič nežiadal. Chybou prokurátora nebola prečítaná výpoveď z prípravného konania poškodenej (č. I. 123), kde uviedla, že „keď ma bil, pritom odo mňa žiadal, aby som mu dala peniaze, napokon mi z peňaženky zobral to, čo som tam mala celkovo 140 eur.“ Okresný súd tak nekriticky prevzal skutkový dej z obžaloby a zistený skutkový stav nepremietol do výroku o vine napadnutého rozsudku. Keby tak urobil, zistil by, že právna kvalifikácia zločinu lúpeže je tak neudržateľná. Z pohľadu odvolacieho súdu nebolo možné vec vrátiť súdu prvého stupňa na doplnenie dokazovania v neprospech obžalovaného, nakoľko odvolanie bolo podané len v jeho prospech.

Obžalovanému bolo preukázané bez akýchkoľvek pochybností, že neoprávnene vnikol do obydlia iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím, ku ktorému konaniu sa napokon priznal (!) a poškodenej R. Y. aj úmyselne ublížil na zdraví, čo potvrdzujú závery znaleckého posudku znalca MUDr. Milana Zbořila.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že znalcom dokumentované zranenia boli spôsobené vyššie menovanej poškodenej konaním obžalovaného. Tieto zranenia poškodenej majú pritom povahu ublíženia na zdraví v zmysle § 123 odsek 2 Tr. zák., pretože išlo o poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo určitú dobu liečenia a tým aj určité obmedzenie v obvyklom spôsobe života (v zmysle znaleckého posudku obvykle do 4 týždňov). Konanie obžalovaného preto naplnilo aj znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Tr. zák. a to aj z hľadiska subjektívnej stránky konania obžalovaného, pretože tu celkom jednoznačne mohol reálne predvídať a musel vedieť, že jeho konanie spôsobí zranenia (otras mozgu, pomliaždenie a odreniny záhlavia, tváre a podobne), čo si bude musieť vyžiadať aj lekárske ošetrenie, prípadne liečenie. Obžalovaný preto zjavne chcel poškodenej spôsobiť ublíženie na zdraví v zmysle § 123 odsek 2 Tr. zák.

Odvolací súd k ďalším námietkam obžalovaného uvádza, že súd vykonávajúci dokazovanie vo veci, čo do rozsahu dokazovania nie je viazaný návrhmi strán ani ich názormi. Je výlučne na jeho zvážení, vykonanie ktorého z dôkazov má pre rozhodnutie veci podstatný význam a vykonanie ktorého naopak nie je právne významné, keďže pre vydanie rozhodnutia nie je podstatné, koľko dôkazov je vykonaných, ale aká je ich dôkazná sila (argumenta ponderantur, non numerantur). Rovnako, v zmysle

uvedeného súd nie je povinný vyhovieť každému návrhu strany na doplnenie dokazovania. Vykonanie a hodnotenie dôkazov odlišne od predstáv a želaní obžalovaného tak neznamená dôkaznú núdzu, prípadne porušenie jeho práva na obhajobu. Odvolací súd preto návrh na doplnenie dokazovania obžalovaného zamietol, nakoľko tento považoval za nadbytočný (skutkový stav bolo možné spoľahlivo zistiť vykonanými dôkazmi súdom prvého stupňa).

K výroku o vine treba uviesť, že tu okresný súd pochybil, keď obžalovanému ukladal súhrnný trest (nevedno ako k takejto nesprávnej a nezákonnej úvahe vôbec došiel). Opäť pochybením zo strany prokurátora, keďže tento odvolanie v neprospech nepodal, nebolo možné tento nezákonne uložený trest reparaovať, nakoľko odvolanie bolo podané len v prospech obžalovaného.

Platí totiž, že súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného súbehu, a to len vtedy, ak páchatel bol za časť retrospektívne sa zbiehajúcej trestnej činnosti odsúdený a ak možno na takéto odsúdenie prihliadať. Súd teda páchatel'a odsudzuje za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Odsudzujúcim rozsudkom súdu prvého stupňa za iný trestný čin sa v zmysle § 42 rozumie prvý odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin, bez ohľadu na to, že v riadnom alebo mimoriadnom opravnom konaní bol tento rozsudok zrušený, pokiaľ sa toto opravné konanie skončilo právoplatným odsúdením páchatel'a. Ak obvinený spáchal ďalší trestný čin po právoplatnosti prvého odsudzujúceho rozsudku súdu prvého stupňa, hoci bol tento rozsudok v neskoršom konaní zrušený a v rovnakej veci bol vyhlásený nový rozsudok, ktorému teda spáchanie ďalšieho trestného činu predchádzalo, nepôjde o súbeh trestných činov, ale o recidívu, a preto uloženie súhrnného trestu je vylúčené.

Skutok obžalovaný v tejto prejednávanej trestnej veci spáchal dňa 29.06.2015 a skutok vo veci Okresného súdu Galanta, sp. zn. 2T/81/2018 obžalovaný spáchal dňa 01.06.2018. V tejto prejednávanej veci prvý odsudzujúci rozsudok bol vyhlásený dňa 27.09.2017. Z uvedeného je potom zrejmé, že v tomto prípade nejde o súbeh trestných činov.

Krajský súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Tr. zák., nakoľko sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h) Tr. zák., teda, že spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písmeno m) Tr. zák., teda, že už bol za trestný čin odsúdený. Keďže prevažoval pomer priťažujúcich okolností, bolo nutné zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Odvolací súd tak mohol obžalovanému ukladať trest v rozpätí 2 roky 4 mesiace až 5 rokov (trest ukladal podľa zásad na uloženie úhrnného trestu).

K samotnému trestu je potrebné uviesť, že je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie,

pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Majúc na zreteli vyššie uvedený účel trestu a jednotlivé hľadiská pre jeho ukladanie, dospel krajský súd k záveru, že trest uložený vo výmere so zarátaním väzby v tejto trestnej veci a zarátaním výkonu trestu vo veci Okresného súdu Galanta, sp. zn. 2T/81/2018 je trestom zákonným, primeraným a spravodlivým. Takto uložený trest vo svojom súhrne odvolací súd považoval za zodpovedajúci pravidlám individuálnej ako aj generálnej prevencie na ochranu spoločnosti.

Krajský súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním žalovanej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody za spáchanie úmyselného trestného činu.

Krajský súd ďalej prevzal z napadnutého rozsudku výrok o zviazaní obžalovaného k náhrade škody poškodeným, nakoľko títo si nárok na náhradu škody uplatnili riadne a včas. Keďže poškodená G. Y. - JK Czajlik ranč si uplatnila nárok na náhradu škody vo väčšom rozsahu, bolo potrebné ju so zvyškom nároku na náhradu škody odkázať na civilný proces.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo preto rozhodnuté spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku krajského súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.